

РЕШЕНИЕ

№ 51

гр. Тетевен , 01.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЕТЕВЕН, II - СЪСТАВ ГРАЖДАНСКИ в публично заседание на осемнадесети август, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Марио Д. Стоянов

при участието на секретаря Катя М. Христова
като разгледа докладваното от Марио Д. Стоянов Гражданско дело № 20214330100384 по описа за 2021 година

Предявен е иск за издръжка, с посочено основание чл.144 от СК.

Ищцата твърди, че на 1ххг починала майка и, като единственият и родител който остава след това е бащата В. В. Р. Същият и плаща издръжка в размер на 120 лева месечно, съгласно решение на РС-Тетевен.

Опитала да говори с него, поради обстоятелството, че е студентка и е регистрирана като редовен студент за учебната 2020/2021г в Обединеното Кралство. Към момента и е крайно малка сумата, която следва да получава от баща си. Опитала да говори с него да и плаща издръжка, която да и позволи да си помага при обучението, но той и отказал.

Моли да бъде постановено решение, с което бъде осъден ответникът да и заплаща, считано от датата на подаване на исковата молба до навършване на 25-годишна възраст, месечна издръжка в размер на 170 лева, ведно със законната лихва за забава до окончателното изплащане на сумите.

Позовава се на писмени и гласни доказателства. Съображенията си по съществото на спора доразвива в приложена писмена защита.

В срока по чл.131 от ГПК е депозиран писмен отговор на исковата молба от ответникът, в който е изразено становище за допустимост, но за неоснователност на исковата претенция. Излага, че е студент във Военна академия „Георги Стойков Раковски“ - магистърска степен, освен че учи и работи, за да може да се издържа. Изплаща банков кредит, като месечната вноска по същия е 297.91 лева. Нетния му доход е малко над

минималната работна заплата за страната,който едва покрива екзистенциалните му нужди,като половината от дохода си дава за заема за жилището,освен това има възрастни родители,които също разчитат на него.Ищцата работи и получава възнаграждение,притежава къща за гости в село хх,от доходите на която може да се издържа и без да работи.Притежава и друг имот в село Гложене.След смъртта на майка и са и преведени 5000 лева помощи от Синдиката на българските учители и 500 лева от бюджета на Община-хх.Ищцата притежава и лек автомобил,както и спестявания в банкови сметки-лични и наследствени от майка и.Ищцата е усвоила изключително враждебно отношение към ответника,обижда го,заявява му да не я търси,а само да и плаща издръжка.Набедила е ответника за престъпление по чл.185 от НК,знаейки,че не е водила дело за издръжка,като е неморално и в нарушение на нормата на чл.151,ал.1 от СК да търсиш издръжка от човек,когото или подминаваш на улицата или ругаеш.В продължение на години ответникът настоява да получи доказателство,че ищцата учи,но такова не му било предоставено.На ищцата е платена авансово търсената издръжка през периода след навършване на пълнолетие до месец март 2021г,в размер на 8 месеца по 160 лева или общо 7880 лева,като моли да бъде прихваната с евентуално присъдена такава.

Моли да бъде отхвърлен предявеният иск,като неоснователен.

Позовава се на писмени и гласни доказателства.В писмена защита доразвива съображенията си.

От представените от страните писмени доказателства и показанията на свидетелите хх,съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

Ищцата СТ. В. Р. е родена на хх година,като нейни родители са хх Р.,починала на 1хх година и В. В. Р. от хх

Ищцата е завършила бакалавърска степен на висше образование в университет „хх,като през учебната 2020/2021г продължава образованието си в университета-магистърска степен.Продължителността на обучението е 12 месеца,считано от 14.09.2020 година.

От приложено по делото решение по гражданско дело №467/2014г по описа на РС-Тетевен се установява,че родителите на ищцата са разведени,като с решението по делото е определена месечна издръжка за ищцата,която към момента на постановяване на решението за допускане на развода е била непълнолетна,в размер на 120.00 лева,считано от 01.08.2014 година.

Приложено е решение №хх година на Общински съвет-хх,от което е видно,че на ищцата е отпусната финансова помощ в размер на 500.00 лева,а от писмо на синдикална организация към СБУ „Васил Левски“-хх и протокол №1/23.04.2021г се установява,че на ищцата е била отпусната сумата от 5 000.00 лева,за довършване на висшето и

образование,като тази сума и е била предадена с приемо-предавателен протокол.

В приложена справка от Агенция по вписванията е удостоверено притежаване на недвижим имот от майката на ищцата в село хх,както и притежаван недвижим имот от трето лице-ххвероятно дядо на ищцата по майчина линия/ в село хх

От приложено удостоверение от Българско национално радио с изх.№хх се установява,че ответникът работи като техник,електрически системи,с място на работа в град хх и получава нетно възнаграждение/в предвид данните за осигурителния доход от справката от НОИ/в размер на около 850.00 лева месечно.

Ответникът е студент-първи курс за учебната 2020/2021г ,факултет „Национална сигурност и отбрана“ на Военна академия „Георги Стойков Раковски“ в град София,като на 12.07.2021г е заплатил семестриална такса в размер на 375.00 лева.

От приложено удостоверение от Банка ДСК“-АД-клон-Тетевен се установява,че ответникът ползва потребителски кредит с разрешен размер от 27 600.00 лева,изтеглен на 05.12.2017г,за срок от 10 години,като месечната погасителна вноса е в размер на 297.91 лева.

От приложено удостоверение рег.№1хх,издадено от Банка ДСК-АД-клон-Тетевен се установява,че по разплащателна сметка на ищцата ответникът е превеждал в периода 2015-2021г дължима издръжка,като за 2021г са преведени 3 вноски в размер на по 120.00 лева,а за 2020г осем вноски в размер на по 120.00 лева.

Въз основа на жалба на ищцата и твърдения за неплащане на дължима издръжка, е била извършена проверка в РП-Ловеч-ТО-Тетевен,като с постановление от 28.09.2020г е отказано образуване на досъдебно производство.

От събраните гласни доказателства се установява,че отношенията между страните-баща и дъщеря,са влошени.

При така изложената фактология се налагат следните правни изводи:

Предявеният иск е квалифициран в доклада по делото по чл.144 от СК,съгласно който родителите дължат издръжка на пълнолетните си деца, ако учат редовно в средни и висши учебни заведения, за предвидения срок на обучение, до навършване на двадесетгодишна възраст при обучение в средно и на двадесет и пет годишна възраст при обучение във висше учебно заведение, и не могат да се издържат от доходите си или от използване на имуществото си и родителите могат да я дават без особени затруднения.

Както се приема в константната съдебна практика,при иск по чл.144 от СК пълна безусловност на задължението не е налице - трябва да се установи, че детето продължава да учи редовно в средно или висше учебно заведение, че то не може да се издържа от доходите

си или от използването на имуществото си, както и даването на издръжката не трябва да създава особени затруднения за родителя. Това означава, че родителят трябва да притежава средства над собствената си необходима издръжка, които да му позволяват без особено затруднение да отделя средства и за издръжка на пълнолетното си учащо дете. Преценката за това е винаги конкретна и зависи от имуществото, от доходите, квалификацията, семейното положение, здравословното състояние и начина на живот на задълженото лице. В ППВС № 5/70 г. е посочено принципното положение, че възможността за даване на издръжка е винаги обективна и конкретна и се определя от имуществото и от доходите на задълженото лице. При присъждане на издръжка на пълнолетни учащи деца се преценява и обстоятелството дали плащането ѝ няма да създаде особени затруднения за родителите. В този смисъл е постановена и съдебна практика със задължителен характер - решения по реда на чл. 290 ГПК, а именно: решение № 199 от 17.05.2011 г. по гр. д. № 944/2010 г. на ВКС, III г. о., решение № 195 от 01.06.2011 г. по гр. д. № 1424/2010 г. на ВКС, III г. о., решение № 469 от 26.10.2011 г. по гр. д. № 2/2011 г. на ВКС, IV г. о., решение № 305 от 07.06.2011 г. по гр. д. № 1269/2010 г. на ВКС, IV г. о. и др.

Съдът не споделя наведения в отговора на исковата молба довод за набедяване отстрана на ищцата на нейния баща в извършване на престъпление и наличие на хипотезата на чл.151,ал.1 от СК.От данните по преписката по описа на прокуратурата е видно,че е отказано образуване на досъдебно производство,като доколкото в действително са били налични данни за преустановяване от страна на ответника да превежда суми за издръжката на ищцата/видно и от неговите обяснения/,то не би могъл да се сподели довода за съставомерност на престъпно деяние по НК от страна на ищцата/друг е въпросът,че след навършване на пълнолетие установеното със съдебно решение задължение за ответника,с основание чл.143 от СК,е отпаднало.

В конкретния казус обаче съдът приема,че ответникът В.Р. не разполага с доходи и имущество,които му позволяват да заплаща издръжка на пълнолетната,учаща във висше учебно заведение в чужбина негова дъщеря С.Р.,без осигуряването на такава издръжка да не създава особени затруднения за него.

Според проведено изследване в средата на 2021г от КНСБ, нетна сума от 1069 лева трябва да получава един работещ, за да покрива разходите си за издръжка, които включват храна, жилище, образование, здравеопазване, облекло, транспорт и съобщения. Това сочат данните на Института за социални и синдикални изследвания на КНСБ за юни 2021г,в какъвто смисъл становища са изразявали и експерти на КТ „Подкрепа“. Ответникът получава нетно възнаграждение в размер малко над установената средна работна заплата за страната-около 850.00 лева месечно,като 1/3 част от тази сума същият разходва за погасяване на дългосрочен кредит/последна падежна вноска изтича през 2027 година./Същият е студент,като заплаща семестриална такса в размер на 375.00 лева.

От изложеното и данните по делото следва,че доходите на ответника не покриват

установеният при проучването на Института за социални и синдикални изследвания на КНСБ минимум за нормален живот на човек в страната. При липсата на други данни по делото, сочещи получаване на допълнителни доходи от ответника, освен тези по трудово правоотношение, решаващият състав приема, че осигуряването на издръжка на пълнолетната му дъщеря би съставлявало особено затруднение за ответника.

Освен изложеното: В предвид момента на предявяване на исковата молба, срокът на обучението на ищцата в университета в хх-образователно-квалификационна степен „магистър“-до 14.09.2021 година, както и данните за получената от Синдикалната организация към СБУ на СУ „Васил Левски“-град хх парична сума в размер на 5 000.00 лева, на дата 28.04.2021г. и получената в край на месец май 2021г от бюджета на Общински съвет-хх сума в размер на 500.00 лева, е осигурила издръжката на ищцата за периода от м.май до 14.09.2021 година, т.е. до завършване на висшето и образование.

Не на последно място: По делото са представени и доказателства, че ищцата притежава, чрез наследяване от своята майка, недвижим имот в село хх/според данните в отговора на исковата молба разположен на брега на язовир „хх“/, чрез използването на който може да реализира доходи.

По изложените съображения съдът намира предявеният осъдителен иск за неоснователен и недоказан и като какъв същият подлежи на отхвърляне.

В предвид изложеното и при липсата на възражение по чл.78, ал.5 от ГПК от ищцовата страна, същата следва да бъде осъдена да заплати на ответника сторените разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600.00 лева.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователен и недоказан, предявеният от СТ. В. Р. от хх против В. В. Р. от хх, осъдителен иск с основание чл.144 от СК, за заплащане на месечна издръжка в размер на 170.00 лева, начинаей от датата на подаване на исковата молба до навършване на 25-годишна възраст, ведно със законната лихва за забава до окончателното изплащане на сумите.

ОСЪЖДА СТ. В. Р. от хх да заплати на В. В. Р. от хх, сумата от 600.00/шестстотин/лева, представляващо заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на въззивно обжалване, пред Окръжен съд-Ловеч, в двуседмичен срок, считано от 01.09.2021 година, съгласно чл.315, ал.2 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Тетевен: _____

